

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ing. Viery Horčicové a soudců JUDr. Hany Pipkové a Mgr. Kamila Tojnera v právní věci žalobce: **Mgr. Ing. M. B.**, advokát, se sídlem L., zast. JUDr. Andreou Vejběrovou, advokátkou, se sídlem Praha 8, Sokolovská 49, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Praha 1, Národní 16, IČ 66000777, v řízení o žalobě proti rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 21. 6. 2011, č. j. 1716/11,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí předsedy České advokátní komory ze dne 21. 6. 2011, č. j. 1716/11, se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 14.342,- Kč, a to do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

O d ů v o d ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí, kterým byl určen dle ust. § 18 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, k poskytnutí právní služby žadateli panu R. M., spočívající v zastoupení pana M. v řízení vedeném u Ústavního soudu pod sp. zn. III. ÚS 1681/11.

Žalobce považuje napadené rozhodnutí za nezákonné, neboť nebyl vyrozuměn o zahájení správního řízení podle ust. § 47 odst. 1 správního řádu a tímto byl zkrácen na svém procesním právu. Prvním úkonem žalované, o kterém byl žalobce vyrozuměn, bylo až dne 23. 6. 2011 doručení napadeného rozhodnutí.

Dále žalobce namítá, že mu nebyla poskytnuta příležitost seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim v souladu s ust § 36 odst. 3 správního řádu.

Žalobce dále podotýká, že výrok napadeného rozhodnutí postrádá základní obsahové náležitosti podle ust. § 68 odst. 2 správního řádu, neboť v napadeném rozhodnutí nejsou řádně identifikováni účastníci řízení – u žadatele chybí datum narození, tento údaj chybí také u žalobce, přičemž se žalobce domnívá, že by měl být dále identifikován evidenčním číslem

České advokátní komory a identifikačním číslem, a dále v napadeném rozhodnutí není uvedena lhůta ke splnění uložené povinnosti.

Dále žalobce napadenému rozhodnutí vytýká, že je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, neboť mu zcela chybí zákonem stanovené náležitosti podle ust. § 68 odst. 3 správního řádu. Pouhý odkaz na splnění zákonných podmínek považuje žalobce za naprosto nedostatečný. Žalovaná neuvedla podklady rozhodnutí, jaké skutečnosti z nich zjistila a jakými úvahami se řídila. V napadeném rozhodnutí není vysvětleno, na základě jakých skutečností dospěla žalovaná k závěru, že se žadatel nemohl domoci poskytnutí právních služeb podle zákona o advokacii. Není vysvětleno, proč bylo žalobci uloženo poskytnout právní pomoc žadateli bezplatně, včetně zdůvodnění příjmových a majetkových poměrů žadatele. Žalovaná nezdůvodnila, že se nejedná o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva. Není odůvodněno, proč byla povinnost poskytovat právní služby uložena právě žalobci, když nemá sídlo advokátní kanceláře nejen ve městě bydliště žadatele, ale dokonce ani ve stejném okresu. Přitom v okresu Most je dostatečný počet advokátů, které by žalovaná mohla určit k poskytování právních služeb žadateli.

Dále žalobce uvádí, že napadené rozhodnutí vydala v zastoupení předsedy České advokátní komory k tomu neoprávněná osoba, JUDr. Irena Schejbalová, ředitelka pobočky ČAK v Brně, a tím bylo porušeno ust. § 45 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii.

Žalobce taktéž namítá, že napadené rozhodnutí nebylo vyhotoven v souladu se zákonem, neboť nesplňuje požadavky stanovené ust. § 69 odst. 1 a 3 správního řádu, když nebylo podepsáno předsedou České advokátní komory a neobsahuje doložku „vlastní rukou“ nebo zkratku „v. r.“ u příjmení úřední osoby, a doložku „Za správnost vyhotovení:“. Paní M. H. z odboru vnějších vztahů ČAK, která dokument podepsala svým zaručeným elektronickým podpisem, není úřední osobou, která za písemné vyhotovení rozhodnutí odpovídá. V závěru rozhodnutí měli být účastníci označeni jménem a příjmením a nikoli pouze obecně „žadatel“ a „advokát“. Není tedy splněn ani požadavek ust. § 69 odst. 2 správního řádu.

Žalovaná ve vyjádření k žalobě k námitce o nevyrozumění o zahájení správního řízení uvedla, že řízení bylo zahájeno dnem doručení žádosti žadatele R. M. dne 20. 6. 2011. Den poté vydala žalovaná napadené rozhodnutí, které bylo žalobci doručeno do datové schránky již dne 23. 6. 2011. Žalobce tak byl vyrozuměn o zahájení řízení doručením rozhodnutí. Při vzdělání žalobce a jeho aktivním výkonu advokacie lze mít důvodně za to, že doručení rozhodnutí nemohl pochopit jinak, než tak, že řízení o určení advokáta bylo u žalované zahájeno. Zvláštnost postupu žalované může spočívat jen v tom, že advokát byl určen dříve, než žadatel doručil žalované formulář prohlášení o svých příjmových a majetkových poměrech. Vzhledem k tomu, že žadatel žádal zastoupení v řízení před Ústavním soudem, vyhodnotila žalovaná situaci tak, že věc nesnese odkladu, a proto v závěru rozhodnutí poučila žadatele, že pokud do sedmi dnů nedoručí uvedené prohlášení, bude se zpětnou účinností rozhodnutí změněno tak, že namísto případné bezplatné právní služby, bude právní služba poskytnuta za odměnu vyplývající z úpravy dané advokátním tarifem.

K námitce nemožnosti seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádření se k nim, žalovaná poukázala na oddělený vztah žadatel – Komora a obdobnou úpravu v občanském soudním řádu, kdy soud při posuzování žádosti účastníka řízení o ustanovení zástupce pro řízení z řad advokátů řeší odděleně vztah žadatel – soud. Žadatelé o určení advokáta žádají

mnohdy právní službu ve věcech, kde plynou relativně krátké lhůty, a postup žádaný žalobcem by poskytnutí právní služby zmařil.

K námitce absence náležitostí rozhodnutí žalovaná uvedla, že při formulaci rozhodnutí je povinna označit účastníky tak, aby byla možná jejich identifikace zajišťující vyloučení záměny s jinými osobami. Toto bylo dodrženo, neboť ohledně údajů žadatele vycházela žalovaná z žádosti o určení advokáta, když k přístupu do centrální evidence obyvatel nemá přístup. Totožně ohledně identifikace žalobce, žalovaná ověřila, že advokát s identifikačními znaky Mgr. Ing. M. B. je veden v seznamu advokátů pouze jeden, a proto záměna s osobou jiného advokáta nehrozila. Lhůtu ke splnění uložené povinnosti žalovaná neurčuje, neboť dojde-li k poskytnutí právní služby, musí postupovat určený advokát tak, aby ji poskytl odborně bezvadně.

K námitce nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že u každé žádosti o určení advokáta ověřuje a posuzuje splnění zákonných podmínek pro takovéto určení a výsledek svého uvážení vyjádří tím, že konstatuje, že žalobce splnil podmínky zákona o advokacii pro určení advokáta. Pokud žalobce brojí proti tomu, jak byly formulovány podmínky, za nichž je povinen žadateli právní službu poskytnout, pak žalovaná odkázala na ust. § 18 odst. 2 věta pátá zákona o advokacii. Ohledně bezplatného poskytnutí právních služeb žalovaná konstatovala, že tato zákonná úprava se může jevit nesprávnou, nicméně větší hodnotou je zajištění ústavního práva na právní pomoc a z tohoto úhlu pohledu je třeba na tuto problematiku dosud pohlížet. Pokud by v daném případě šlo o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva, nepřísluší toto posouzení žalované, ale určenému advokátovi, který případně právní službu neposkytne a bez odkladu o tom písemně vyrozumí jak žadatele, tak Komoru podle ust. § 18 odst. 2 věta šestá zákona o advokacii. Žalobce určení advokátem přijal, právní službu žadateli poskytnul, nesignalizoval žalované ani skutečnosti uvedené v ust. § 19 zákona o advokacii, ani to, že by se v dané věci jednalo o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva, nebo že by poměry žadatele osvědčovaly odnětí bezplatnosti poskytované právní služby.

K námitce vydání rozhodnutí neoprávněnou osobou žalovaná uvedla, že agenda určování advokátů je upravena v čl. 35a Organizačního řádu a v pracovní smlouvě ředitelky pobočky Komory a v její náplni práce. Žalovaná odkázala na ust. § 53 odst. 1 písm. f) zákona o advokacii o tom, že stavovské předpisy žalované upravují i podrobnosti o poskytování právních služeb advokáty, tedy i poskytování právních služeb určeným advokátem je výkonem advokacie, a proto je zcela v souladu se zákonnou úpravou stav, kdy podrobnosti stran určování advokátů řeší stavovské předpisy. Paní M. H., která doručované rozhodnutí podepsala svým zaručeným elektronickým podpisem, byla dle pověření ze dne 27. 6. 2009 pověřena funkcí administrátorky datové schránky žalované. Konečně je žalovaná přesvědčena, že napadené rozhodnutí je třeba číst jako ucelený dokument. Advokát i žadatel jsou v rozhodnutí jmenováni. Mgr. Ing. M. B. i s dodatkem advokát a R. M. s dodatkem žadatel. Jestliže jsou v rozdělovníku oba uvedeni již jen jako advokát a žadatel, je zřejmé, kdo je advokátem a kdo žadatelem.

Žalobce v replice znovu zopakoval, že byl zkrácen na svém právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí a odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 11. 2003, č. j. 7 A 112/2002-36. K námitce nepřezkoumatelnosti rozhodnutí žalobce uvedl, že žalovaná nemůže nahrazovat nedostatky odůvodnění napadeného rozhodnutí tím, že toto rozhodnutí odůvodní v řízení před soudem. Žalovaný ve svém vyjádření uznal, že napadené

rozhodnutí bylo vydáno, aniž by měla shromážděné všechny podklady pro vydání rozhodnutí. S ohledem na ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. tak při posuzování zákonnosti napadeného rozhodnutí nelze přihlížet k dokumentům, které vznikly teprve po vydání rozhodnutí. Argumentace žalované, že věc nesnesla odkladu, nemá žádnou oporu ve spise. Ve skutečnosti tomu bylo přesně naopak, když Ústavní soud poskytl panu M. velmi dlouhou lhůtu pro odstranění nedostatků ústavní stížnosti. Tvrzení žalované, že „žadatel osvědčil, že se nemůže domoci poskytnutí právní pomoci způsobem, aby za tuto pomoc byl schopen platit advokátovi odměnu“, není v napadeném rozhodnutí odůvodněno a v okamžiku vydání rozhodnutí nemělo oporu v obsahu správního spisu. Zákon o advokacii nestanoví, že žadatel nesmí být schopen platit advokátovi odměnu, ale požaduje, aby se nemohl domoci poskytnutí právní služby advokátem, tj. včetně bezplatného poskytnutí právních služeb. Správní spis neobsahuje žádný doklad o tom, že by se žadatel nejprve obrátil na jiného advokáta a ten jeho žádost o poskytnutí právních služeb odmítl. Žalobce nesouhlasí s tvrzením žalované, že v případě zjevně bezdůvodného uplatňování nebo bránění práva je na advokátovi, aby právní službu neposkytl; takové oprávnění z obsahu zákona o advokacii nevyplývá. Žalobce taktéž dále setrvává na svém tvrzení, že rozhodnutí bylo vydáno neoprávněnou osobou, JUDr. Irenou Schejbalovou jako vedoucí pobočky v Brně. Podle zákona o advokacii je určení advokáta svěřeno do pravomoci předsedy České advokátní komory. Jiný orgán České advokátní komory – její sněm – svým usnesením přenesl tuto pravomoc na pobočku v Brně. Taková změna funkční příslušnosti je nepřipustná; v této souvislosti žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 7. 2010, č. j. 3 Ads 74/2010-173.

Ze správního spisu vyplývají následující pro rozhodnutí soudu podstatné skutečnosti:

Dne 17. 6. 2011 podal pan R. M. žádost k České advokátní komoře o určení advokáta; žádost byla doručena dne 20. 6. 2011.

Dne 21. 6. 2011 vydala JUDr. Irena Schejbalová, ředitelka pobočky České advokátní komory v Brně v zastoupení dle pověření JUDr. Martina Vychopeně, předsedy České advokátní komory, rozhodnutí o určení advokáta, kterým byl žadateli R. M., bytem J. určen advokát Mgr. Ing. M. B., se sídlem N., pro zastoupení v řízení vedeném u Ústavního soudu pod sp. zn. III. ÚS 1681/11. Odůvodnění rozhodnutí zní takto: „*Žadatel svým návrhem na zahájení řízení prokázal splnění podmínek stanovených v § 18 odst. 2,3 zákona o advokacii, z tohoto důvodu bylo rozhodnuto tak, jak shora uvedeno.*“.

Městský soud v Praze žalobou napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, přezkoumal v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán, a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu.

Městský soud v Praze věc posoudil takto:

Podle ust. § 18 odst. 1 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, ve znění účinném do 31. 8. 2011, *advokát je oprávněn poskytnutí právních služeb odmítnout, pokud nebyl podle zvláštních předpisů ustanoven nebo Komorou k poskytnutí právních služeb podle odstavce 2 určen; ustanovení § 19 tím není dotčeno.*

Podle odstavce 2 téhož ustanovení, *ten, kdo nesplňuje podmínky pro ustanovení advokáta soudem podle zvláštních právních předpisů a ani se nemůže domoci poskytnutí právních služeb podle tohoto zákona (dále jen "žadatel"), má právo, aby mu Komora na*

základě jeho včasného návrhu advokáta určila. V téže věci však může být žadateli určen Komorou advokát pouze jednou; to neplatí, odmítne-li v této věci dříve určený advokát poskytnout právní služby z důvodů uvedených v § 19. V rozhodnutí o určení advokáta Komora vymezí věc, v níž je advokát povinen právní služby poskytnout, jakož i rozsah těchto služeb. Komora může v rozhodnutí o určení advokáta stanovit i další podmínky poskytnutí právních služeb, včetně povinnosti poskytnout právní pomoc bezplatně nebo za sníženou odměnu, pokud to odůvodňují příjmové a majetkové poměry žadatele. Komorou určený advokát je povinen právní služby žadateli poskytnout za Komorou určených podmínek. To neplatí, jsou-li dány důvody pro odmítnutí poskytnutí právních služeb uvedené v § 19 nebo jde-li o zjevně bezdůvodné uplatňování nebo bránění práva; v těchto případech advokát o důvodech neposkytnutí právních služeb bez odkladu písemně vyrozumí žadatele a Komoru. Určení advokáta Komorou nenahrazuje plnou moc vyžadovanou zvláštními právními předpisy k obhajobě toho, jemuž byl advokát Komorou určen, v trestním řízení nebo k jeho zastupování v jiném řízení.

Podle odstavce 3 téhož ustanovení, pokud žadatel žádá, aby mu byly právní služby určeným advokátem poskytnuty bezplatně nebo za sníženou odměnu, je povinen současně s podáním návrhu na určení advokáta Komorou prokázat, že jeho příjmové a majetkové poměry takové poskytnutí právních služeb odůvodňují; způsob prokazování příjmových a majetkových poměrů žadatele, jakož i rozsah údajů, které je žadatel povinen Komoru sdělit, stanoví Ministerstvo spravedlnosti po předchozím vyjádření Komory vyhláškou.

Rozhodnutí o určení advokáta podle ust. § 18 zákona o advokacii podléhá přezkumu ve správním soudnictví, neboť v případech, kdy se rozhoduje o právním zastoupení v řízení před soudem, toto rozhodnutí musí podléhat soudní kontrole, a takto viděno má určení advokáta Českou advokátní komorou zásadně stejné účinky jako jeho ustanovení rozhodnutím soudu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2008, č. j. 6 Ads 19/2008-102).

Soud se nejprve zabýval námitkou žalobce ohledně vydání napadeného rozhodnutí neoprávněnou osobou, neboť skutečnost, že rozhodnutí vydala osoba k tomuto neoprávněná, způsobuje nicotnost takového rozhodnutí; nicotnost rozhodnutí je soud povinen zkoumat z úřední povinnosti. Podle ust. § 45 odst. 2 písm. a) zákona o advokacii, předsedovi Komory přísluší rozhodovat o určení advokáta podle § 18 odst. 2 a o zrušení určení advokáta podle § 18 odst. 4. Usnesením sněmu České advokátní komory č. 3/1999 Věstníku ze dne 8. listopadu 1999, byl schválen organizační řád České advokátní komory. Podle čl. 35a odst. 1 písm. b) organizačního řádu České advokátní komory, Komora prostřednictvím pobočky určuje advokáty k poskytnutí právních služeb (§ 18 odst. 2 zákona). Podle odstavce 2 věta před středníkem téhož ustanovení, pobočku řídí ředitel pobočky, který je jmenován předsedou po předchozím souhlasu představenstva. Nicotnost rozhodnutí nezpůsobuje každý nedostatek správního rozhodnutí či samotného složení správního orgánu, který rozhodnutí vydal. Nicotnost nezpůsobuje, pokud správní rozhodnutí vydá organizační útvar správního orgánu příslušný podle interních předpisů k řešení takové věci a pokud je písemné vyhotovení rozhodnutí označeno v hlavičce správním orgánem i jeho příslušným útvarem. Vnitřním předpisem sice nelze delegovat pravomoc správního orgánu, avšak lze jím strukturovat jednotlivé organizační útvary správních orgánů z hlediska funkční příslušnosti, jejichž věcná příslušnost k rozhodování určitého druhu věcí je dána zákonem. Výše uvedené lze vztáhnout i na strukturu a fungování orgánu samosprávných korporací zájmového (profesního) charakteru (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, č. j. 6 Ads 2/2005-95). Soud shledal, že výše uvedené lze vztáhnout i na projednávaný případ, kdy struktura orgánů České advokátní komory může být dle zákonného vymezení a na základě zákonného zmocnění dále

dotvářena organizačním řádem. Napadené rozhodnutí bylo vydáno ředitelkou pobočky České advokátní komory v Brně, tedy ředitelkou organizačního útvaru České advokátní komory, který byl k řešení takové věci podle organizačního řádu České advokátní komory příslušný a písemné vyhotovení bylo v hlavičce označeno „Česká advokátní komora, pobočka Brno“, tedy bylo označeno správním orgánem i jeho příslušným útvarem. Soud tak dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno osobou oprávněnou, a proto z tohoto ani jiného důvodu neshledal nicotnost napadeného rozhodnutí.

Taktéž nepřezkoumatelnost rozhodnutí, kterou žalobce namítá, je soud povinen zkoumat z úřední povinnosti. Pokud jde o náležitosti odůvodnění správního rozhodnutí, stanovené v ust. § 68 odst. 3 správního řádu, obsahem odůvodnění rozhodnutí má být rozbor a hodnocení podkladů rozhodnutí, kdy správní orgán musí uvést, jakými úvahami se při jejich hodnocení řídil. Nepostačuje tak, aby správní orgán uvedl pouhý soupis podkladů, ale musí uvést, jakým způsobem tyto podklady hodnotil, jaký přikládal jednotlivým podkladům význam a proč činil právě tak. Dále musí správní orgán uvést, jakými úvahami se řídil při výkladu právních předpisů, které na rozhodovanou věc aplikoval a na jejichž základě rozhodnutí vydával. Nepostačuje pouhá rekapitulace právních předpisů a jejich jednotlivých ustanovení. Je třeba uvést konkrétní důvody, proč byly aplikovány právě dané právní předpisy a proč byly aplikovány způsobem, který vedl k výslednému rozhodnutí. V odůvodnění správního rozhodnutí musí správní orgán rovněž uvést, jakým způsobem se vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí (viz VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2. aktualiz. a rozš. vyd. Praha: Ivana Hexnerová - Bova Polygon, 2012). Z odůvodnění musí plynout vztah mezi skutkovými zjištěními a úvahami při hodnocení důkazů na straně jedné a právními závěry na straně druhé. Pokud by tomu tak nebylo, rozhodnutí by bylo nepřezkoumatelným, neboť by nedávalo dostatečné záruky pro to, že nebylo vydáno v důsledku libovůle. Přezkoumává-li správní soud zákonnost žalobou napadeného správního rozhodnutí, resp. skutkové a právní úvahy, na jejichž základě bylo rozhodnutí vydáno, činí tak skrze odůvodnění tohoto rozhodnutí, a nikoliv prostřednictvím obsahu správního spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2010, č. j. 7 Afs 1/2010-53). Jen na základě odůvodnění rozhodnutí je soud sto zjistit, zda rozhodující úvaha byla učiněna na podkladech shromážděných ve správním spise, zda neodporuje zásadám logiky a zda žalovaná při svém rozhodování nepřekročila meze správního uvážení. Protože žalobou napadené rozhodnutí žalované obsahuje odůvodnění, které toliko pouze konstatuje, prokázání splnění podmínek pro určení advokáta s odkazem na příslušná ustanovení zákona o advokacii (§ 18 odst. 2 a 3), nemůže soud objektivně přezkoumat, zda námitky uplatněné žalobcem jsou oprávněné či nikoliv. Žalovaná v odůvodnění rozhodnutí neuvedla, jak posoudila podklady pro vydání rozhodnutí, tj. v tomto případě návrh žadatele, neuvedla, jaké jsou zákonné podmínky pro určení advokáta Českou advokátní komorou (pouhý odkaz na příslušné zákonné ustanovení je nedostačující), z jakých důvodů má tyto podmínky za splněné a v případě poskytnutí právní služby určeným advokátem bezplatně žalovaná taktéž neuvedla, z jakých podkladů dospěla ke splnění podmínek pro bezplatné poskytnutí právní služby ve smyslu ust. § 18 odst. 3 zákona o advokacii a jak tyto podklady vyhodnotila. Tyto nedostatky pak nemohou zhojit ani tvrzení žalované v jejím vyjádření ke správní žalobě, neboť nejsou součástí napadeného rozhodnutí, ale pouze reakcí na žalobcem vznesené žalobní námitky.

Na základě všech shora uvedených skutečností soud napadené rozhodnutí zrušil bez nařízení jednání pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nedostatku důvodů rozhodnutí podle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.r.s. a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

Právním názorem soudu vysloveným v tomto rozsudku je žalovaná v dalším řízení vázána (ust. § 78 odst. 5 s.ř.s.).

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce měl ve věci úspěch, proto mu soud přiznal náhradu nákladů řízení. Tu představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 2.000,- Kč, náklady na zastoupení advokátem za tři úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby, podání repliky podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění do 31. 12. 2012 (dále jen „advokátní tarif“)] po 2.100,- Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 3 písm. f) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 3 x 300,- Kč podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a 21% DPH v částce 2.142,- Kč, celkem tedy 14.342,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 27. dubna 2015

JUDr. Ing. Viera Horčicová, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová